

STANDARDY OCHRONY DZIECI W PARAFII RZYMSKOKATOLICKIEJ ŚW JADWIGI ŚLĄSKIEJ W CHORZOWIE

Wersja skrócona

Preambuła

Niniejszy dokument stanowi realizację obowiązku prawnego dotyczącego wprowadzenia we wszelkich instytucjach, w których przebywają dzieci, standardów ich ochrony przed krzywdzeniem [ustawa z dnia 28 lipca 2023 roku o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 poz. 1606)] jak i wskazań wynikających z Wytycznych Kościoła Katolickiego w Polsce. Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez księży, szafarzy, pracowników, animatorów, rodziców, dzieci i młodzież na terenie parafii jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Celem polityki „Standardów Ochrony Dzieci” jest tworzenie bezpiecznego środowiska w taki sposób, aby dziecko mogło czuć się w parafii dobrze, zgodnie z Jego indywidualnymi możliwościami i potrzebami w atmosferze życzliwości, szacunku, akceptacji i bezpieczeństwa.

ROZDZIAŁ I

Objaśnienie terminów

§ 1.

1. **Dziecko** – każda osoba do ukończenia 18 roku życia.
2. **Opiekun dziecka** – osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy. Jeżeli dziecko pozostaje pod władzą rodzicielską obojga rodziców, każde z nich może działać samodzielnie jako przedstawiciel ustawowy dziecka.
3. **Pracownik parafii** – rozumie się przez to: księży, każdą osobę zatrudnioną na umowę o pracę, ewentualnie na umowę zlecenia, ale także pracującą na zasadzie wolontariatu (nadzwyczajni szafarze Komunii Świętej, animatorzy grup, lektorzy dorośli, liderzy grup formacyjnych, członkowie scholi parafialnej i inni dorośli odwiedzający parafię i zapraszani do parafii okazjonalnie, sporadycznie).
4. **Przez krzywdzenie dziecka** powinno się rozumieć zamierzone lub niezamierzone działanie osoby dorosłej lub innego dziecka, które negatywnie wpływa na Jego rozwój fizyczny lub psychiczny.

ROZDZIAŁ II

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§ 2.

Wszyscy pracownicy parafii w ramach wykonywanych zadań i obowiązków zwracają uwagę, kiedy dzieciom dzieje się krzywda.

§ 3.

Wyróżnić można 4 podstawowe formy krzywdzenia:

1. przemoc fizyczna, to np. bicie otwartą ręką, pięścią, szarpanie, szczypanie, kopanie, popychanie, policzkowanie,
2. przemoc psychiczna, to m.in. wyzywanie, wyśmiewanie, odtrącanie, ośmieszanie, poniżanie, upokarzanie, wciąganie dziecka w spory dorosłych,
3. wykorzystane seksualne, to naruszanie sfery intymnej dzieci, zmuszanie do oglądania nagości osób dorosłych i dzieci, robienie zdjęć lub zmuszanie do oglądania filmów z udziałem nagich osób,
4. zaniedbywanie, to: ograniczanie podstawowych potrzeb fizycznych i psychicznych dzieci. Brak akceptacji i respektowania podstawowych praw dziecka (zaniedbania higieniczne – braki i zaniedbania higieniczne w ubiorze dziecka lub jego niedożywienie, brak należytego nadzoru i opieki w domu i poza domem w godzinach wieczornych, czy nocnych, brak opieki lekarskiej).

§ 4.

Przemocy dzieci mogą doświadczać z różnych stron, np. ze strony rodziców lub opiekunów, innych osób dorosłych, innych uczniów czy pracowników parafii.

§ 5.

Zasady bezpiecznych relacji pracownicy parafii – dziecko

1. Pracownicy parafii podejmują działania dla dobra dzieci i w ich najlepszym interesie.
2. Każde dziecko jest traktowane z szacunkiem, uwzględnia się jego godność, prawo do prywatności, a także indywidualne potrzeby, zdolności i sytuację życiową.
3. Działania podejmowane wobec dzieci powinny być adekwatne do zdarzenia czy sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe.
4. Nikt nie może bić dzieci, popychać, zawstydząć, upokarzać, lekceważyć, obrażać, ani dotykać w nieprzyzwoity i niestosowny sposób.
5. Pracownikom parafii nie wolno używać wobec dzieci wulgaryzmów, niewłaściwych gestów i żartów, czynić niewłaściwych, ośmieszających uwag, kierować do dzieci wypowiedzi dotyczących aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywać przewagi fizycznej nad dziećmi przez zastraszanie, przymuszanie, groźby, szantaż emocjonalny.
6. Pracownik parafii nie może proponować dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych, ani nielegalnych substancji, oraz używać ich w obecności dzieci.
7. Pracownicy parafii nie mogą zapraszać dzieci do swojego mieszkania, ani spotykać się z dziećmi poza godzinami zajęć w parafii. Pracownicy nie mogą utrzymywać relacji prywatnych z dziećmi (poza sytuacjami, gdy kontakty poza parafią wynikają z innych przyczyn – np. pracownik jest członkiem rodziny, bądź znajomym rodziny dziecka).
8. Każdy kontakt z dziećmi powinien być jawny i wynikać z realizacji zadań i działań prowadzonych na rzecz parafii.
9. Właściwą formą komunikacji z dziećmi, czy ich rodzicami, opiekunami poza godzinami pracy parafii są kanały służbowe (e-mail, telefon służbowy).

§ 6.

Zasady bezpiecznych relacji dziecko- dziecko

Parafia jest miejscem zapewniającym bezpieczeństwo dzieciom, także w grupie rówieśniczej. Kierując się wartościami wypływającymi z Ewangelii, staramy się wpoić naszym parafianom, także tym najmłodszym, postawę szacunku wobec każdego człowieka – dzieci i dorosłych. Pragniemy, by w relacjach międzyludzkich bliska była im ewangeliczna zasada: „Wszystko więc, co chcielibyście, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie” (Mt 7,12a).

1. Traktuj kolegów/koleżanki z należyty szacunkiem.
2. Bądź tolerancyjny – szanuj odmienny wygląd i cechy koleżanek i kolegów.
3. Słuchaj innych, gdy mówią, nie przerywaj im, gdy się wypowiadają.
4. Każdy ma prawo do wyrażania swojego zdania, myśli i przekonań, jeśli nie naruszają one dobra osobistego innych osób.
5. Masz prawo do zabawy i relacji z każdym dzieckiem, ale pamiętaj, że nie zawsze inne dziecko ma chęć kontaktu z Tobą w danym momencie. Uszanuj to.
6. Nie wykluczaj innych dzieci ze wspólnych działań, rozmów i innych aktywności.
7. Przestrzegaj zasad bezpieczeństwa obowiązujących w parafii, nie narażaj innych dzieci i osób na niebezpieczeństwo.
8. Konflikty rozwiązuj w sposób pokojowy:
 - Wycisz się, uspokój, pomyśl jak zatrzymać niepotrzebną sprzeczkę, czy kłótnię, zanim konflikt się nasili.
 - Powiedz, co według Ciebie jest problemem, co stało się przyczyną nieporozumienia, konfliktu, czego oczekujesz.
 - Słuchaj, co mówi ta druga osoba, co czuje, czego oczekuje, podsumuj i wyciągnij wnioski.
 - Postarajcie się znaleźć rozwiązanie, które zadowoli was oboje.
 - Kiedy nie uda się znaleźć rozwiązania w sposób pokojowy, zawsze możesz zwrócić się o pomoc do osoby dorosłej w parafii.
9. Nie bądź obojętny gdy komuś dzieje się krzywda, zawsze informuj osoby dorosłe w parafii, do których masz zaufanie.
10. Grupa parafialna, do której należysz jest wspólnotą – nie czyń tak, aby Twoi koledzy, koleżanki czuli się izolowani, pomijani.
11. Nie wolno Ci bić, popychać, ani w jakikolwiek sposób naruszać integralność fizyczną innego dziecka.
12. Szanuj przestrzeń intymną swoich kolegów i koleżanek. Nigdy nie dotykaj kolegi/koleżanki w sposób, który może być uznany za niestosowny, nietaktowny.
13. Nie wolno Ci wyśmiewać, obgadywać, ośmieszać, poniżać, upokarzać, lekceważyć i obrażać innych kolegów i koleżanek.
14. Nie wypowiadaj się w sposób obraźliwy o rodzicach Twoich kolegów i koleżanek.
15. Nie zwracaj się w sposób wulgarny do innych.
16. Pamiętaj, że głupie żarty nie wszystkich bawią. Niektórych mogą zaboлеć.
17. Bądź tolerancyjny – szanuj odmienny wygląd, poglądy, wierzenia innych.
18. Szanuj prawo innych do prywatności, nie przeglądaj prywatnych rzeczy, bez zgody kolegi, koleżanki.
19. Nie wolno Ci nagrywać, ani rozpowszechniać zdjęć kolegi/koleżanki bez ich zgody.
20. Szanuj rzeczy osobiste i własność kolegów i koleżanek.
21. Jeżeli chcesz pożyczyć coś od kolegi/koleżanki, nie zabieraj, a zapytaj, czy możesz.
22. Nie namawiaj innych do krzywdzenia.
23. Nie przynos do parafii niedozwolonych substancji i nie zachęcaj innych do ich stosowania.

ROZDZIAŁ III

Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka

§ 7.

1. W parafii powołany został przez ks. proboszcza Parafialny Zespół Prewencyjny. Jest to grupa 5 osób dorosłych, świeckich, odpowiednio przeszkolonych w zakresie ochrony dzieci i młodzieży przed skrzywdzeniem. Są to tak zwane osoby zaufania, do których dziecko może się zwrócić z prośbą o pomoc w przypadku krzywdzenia.
2. Skład Parafialnego Zespołu Prewencyjnego:
 - ks. proboszcz Emanuel Pietryga przewodniczący Zespołu
 - Karina Gorol
 - Tomasz Klich
 - Barbara Michna
 - Michalina Pietrzyk
 - Iwona Zimniak.
3. Inne osoby, do których dziecko zawsze może się zwrócić w parafii o pomoc:
 - księża wikarzy,
 - animatorzy grup,
 - każdy pracownik parafii, którego dziecko darzy zaufaniem.
4. Kontakt z osobami:
 - Iwona Zimniak - 516 452 070
 - Karina Gorol - 609 579 570.
5. Każda osoba w naszej parafii jest odpowiedzialna za tworzenie bezpiecznego środowiska: księża, szafarze, pracownicy, animatorzy, rodzice, dzieci i młodzież. Wszyscy razem starają się współpracować w trosce o dobro wspólne.
6. W przypadku jakiegokolwiek skrzywdzenia dziecka na terenie parafii ze strony pracowników lub innych dzieci, dziecko powinno zawiadomić osobę, do której ma zaufanie. Wówczas stosownie do zgłoszonego zdarzenia zostanie wdrożona odpowiednia procedura.
7. Dziecko może szukać wsparcia także poza parafią, w których uzyskać może fachową pomoc.
 - **800-12-12-12** – całodobowy dziecięcy telefon zaufania Rzecznika Praw Dziecka,
 - **116-111** – całodobowy telefon zaufania dla dzieci i młodzieży, prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę,
 - **112** – numer alarmowy w sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia.

ROZDZIAŁ IV

Zasady ochrony wizerunku dziecka

§ 8.

1. Parafia uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych zapewnia najwyższe standardy ochrony Jego danych osobowych oraz Jego wizerunku zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
2. Zgodę na publikację wizerunku dziecka wyrażają w formie pisemnej rodzice lub opiekunowie prawni.

ROZDZIAŁ V

Zasady dostępu dzieci do Internetu i mediów elektronicznych

§ 9.

1. Infrastruktura sieciowa parafii nie umożliwia dzieciom dostępu do Internetu, w czasie zajęć katechetycznych, duszpasterskich, formacyjnych. Sieci wi-fi są zabezpieczone hasłami znanymi tylko wybranym pracownikom parafii.
2. Z Internetu dzieci korzystać mogą jedynie pod nadzorem osoby dorosłej z parafii, która czuwa nad ich bezpieczeństwem podczas zajęć.
3. Pracownicy parafii reagują na niebezpieczne, szkodliwe i krzywdzące sytuacje dziejące się w przestrzeni internetowej, zwłaszcza wtedy, kiedy dziecko doświadcza krzywdzenia w sieci.

ROZDZIAŁ VI

Monitoring stosowania standardów

§ 10.

Raz na dwa lata dokonywana jest analiza realizacji Polityki ochrony dzieci przed skrzywdzeniem i w razie potrzeby ks. proboszcz wprowadza do Polityki niezbędne zmiany i ogłasza pracownikom parafii, dzieciom i ich opiekunom nowe brzmienie Polityki.

ROZDZIAŁ VII

Zasady udostępniania rodzicom i dzieciom standardów do zapoznania się z nimi i ich stosowania

§ 11.

1. Dokument „ Standardy Ochrony Dzieci/Małoletnich” jest dokumentem parafii ogólnodostępnym dla pracowników parafii, dla dzieci oraz ich opiekunów.
2. Pracownicy parafii – księża, animatorzy, liderzy grup formacyjnych, mają obowiązek zapoznania dzieci ze standardami oraz omówienia ich w taki sposób, aby dzieci mogły je zrozumieć, niezależnie od wieku.

ROZDZIAŁ VIII

Przepisy końcowe

§ 12.

1. Polityka ochrony dzieci przed skrzywdzeniem wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla pracowników parafii, dzieci i ich opiekunów, w szczególności poprzez zamieszczenie na tablicy ogłoszeń, na łamach gazetki parafialnej, na stronie internetowej parafii.
3. Wszyscy pracownicy składają pisemne oświadczenie o zapoznaniu się polityką.
4. Oświadczenia stanowią załącznik segregatora STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH.
5. Dokument Polityki przechowywany jest w kancelarii parafii wraz z kopią dostępną dla osób zainteresowanych.